

Indenrigsministeren (Sjogerslev): Seg vil overordentlig nødig gjøre den ærede Ordfører uret, og jeg hører nu, at det ærede Medlem mente at have sagt det Modsatte af, hvad jeg før anførte. Seg havde dog troet, at Henvisningerne fremtraadte med større Vægt, saaledes at Udvalget forlangte, at jeg skulde tage Hensyn til dem. Naar de imidlertid have en saadan mild Karakter, saa har jeg Intet dertil at sige.

Det ærede Medlem mente, at der i det Væsentlige var Enighed eller Samstemmen i Thinget om de 8 Forandringer, som ville være en Følge af Vedtagelsen af Ændringerne. Derom er jo imidlertid slet Intet konstateret. I alt Fald er der to Medlemmer, som have talt imod de 12 Aar, og jeg for mit Vedkommende har talt imod 5 af de 8 Punkter, saa jeg veed ikke, hvorpaa den ærede Ordfører støtter denne Forventning. — Seg ser mig tillige nødt til at sige, at den ærede Ordfører ikke kunde have nogen Forventning om, at jeg vilde stille et Underændringsforslag ved § 2, thi jeg har ikke ved Konferencen antydet Andet, end at jeg vel var enig i et Par Bestemmelser, men jeg har tillige bestemt sagt, at jeg var imod hele Ændringsforslaget til § 2. Seg tror, at den ærede Ordfører skal være nødt til at indromme mig, at jeg har udtalt mig bestemt mod § 2 og sagt, at jeg ikke kunde gaa ind paa den, og samme Stilling har jeg indtaget her.

Ordføreren (Breinholt): Seg skal gjøre en ganske kort Bemærkning. Seg vil nødig, navnlig paa et saa delikat Punkt, modsige den ærede Minister, men jeg har tidligere faaet samme Indtryk, som jeg fik af Ministerens første Foredrag i Dag. Han sagde: Udvalget vil dele Sjælland i 3 Distrikter, jeg maa paa det Bestemteste holde paa, at det bliver eet, og saa længe det er saaledes, maa jeg bestemt modsætte mig hele Forslaget. Det har den høitærede Minister udtalt i Dag, og noget Egnende, skjøndt ikke slet saa bestemt, udtalte Ministeren i Udvalget. Seg fik det samme Indtryk begge Gangene, at naar det ene Punkt var rettet, vilde det ikke holde haardt med de øvrige.

Indenrigsministeren (Sjogerslev): Seg er nødt til endnu en Gang at modsige

den ærede Ordfører. Seg siger, at Hovedpunktet, det, der har foranlediget, at det ærede Udvalg er kommet ind paa alle disse Ændringer til § 2, er, at det vilde have Tyre og Hingste til at komme sammen og følges ad af Hensigtsmæssighedshensyn, og derfor er det blevet nødt til at stille dette Forslag om Sjælland. At det bliver det, hvorom det dreier sig, Hovedpunktet, er ganske rigtigt, men naar jeg baade i Udvalget og her udtaler mig imod dette Punkt og forskjellige andre Punkter, saa har jeg Tyde til at sige, at jeg har udtalt mig imod disse Punkter. Selv om jeg her har sagt, at det ene er Hovedpunktet, og det Andet er Bipunkter, har jeg ligesuldt udtalt mig imod de 5 Punkter. Den ærede Ordfører kan ikke med Sandhed sige, at jeg i Udvalget har stillet mig i mindste Maade anderledes end her i denne Sal.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen om det under Forhandling satte Afsnit, og man gik til Afstemning.

- 1) Underændringsforslag under Nr. 13 af Raaben til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 12:

Underændringsforslag til Nr. 12: I det 2det Stykke udgaar „3 og“, samt i 4de Stykke forandres „Hovedpræmier“ til: „Præmie“, og Ordene „medens — Bevaringspræmier“ udgaa,

vedtoges med 29 Stemmer mod 12.

- 2) Ændringsforslaget under Nr. 12 af Udvalget med den vedtagne Ændring:

Paragrafen bliver § 3 og gives følgende forandrede Affattelse:

„At det i § 1 under Nr. 2 opførte Beløb kan anvendes til Uddeling af Præmier for Hingste ved Distriktsstuer indtil 40,000 Kr. Til Hovedpræmier kunne kun Hingste over 5 Aar og under 12 Aar konkurrere, medens der for 4-aarige Hingste udsættes Bevaringspræmier.“